



Музей приготує ряд

нових виставок

Нью-Йорк, Н.Й. (УМ). — Управа Українського Музею на засіданні 13-го червня розглянула і обговорила звіти директора Музею Марії Шуст і адміністративного директора Дарії Байко про поточну працю Музею. Також управа заслухала і затвердила плани праці, що їх подали комісії управи.

У звіті Марії Шуст відзначено, що від 5-го грудня 1979 року до 6-го червня 1980 року до Музею надано 159 об'єктів, деякі з них дуже цінні. Тепер іде підготовка кількох виставок: виставка рушників, запланована на 1981 рік; втрачені архітектурні пам'ятки Києва — 1982 рік; виставка з історії української імміграції в Америці — 1983 рік; також підготовляється виставка килимів у Філадельфії в травні 1981 року у Балч Інституті під час конвенції Союзу Українок Америки. Заплановано кілька освітніх програм, що відбудуться наступної осені і зими.

Музей дістав грошову допомогу від Мистецької Ради Стейту Нью-Йорк: 7,000 дол. на каталогізацію і консервацію рушників, 6,500 дол. на освітню працю і 2,000 дол. додаткової допомоги. Музей подає ще кілька прохань про фінансову допомогу до різних установ.

Музей мав контакти з кількома американськими музеями: Смітсонівська Ін-

ституція у Вашингтоні звернулася до Музею з проханням допомогти доповнити її колекції об'єктами українського народного мистецтва. Директор Музею взяла участь у конвенції Асоціації музеїв Стейту Нью-Йорк і Американської асоціації музеїв.

Адміністративний директор Музею Дарія Байко відзначила у звіті, що, на жаль, Музеєві бракує місця не тільки для виставок, але й у бюрох, де працюють співробітники, і у сховищах колекцій. За час від 1-го січня до 31-го травня 1980 року до Товариства "Український Музей" приєдналось 67 нових членів. Влітку один день на тиждень в Музеї безплатно працюватиме практикантка, студентка Нью-Йоркського Міського університету. Праця в Музеї входить у програму її студії. Велику допомогу Музей має від добровольців.

Крамничка при Музеї діє добре. Найбільший успіх у покупців мають недорогі речі. Багато продано на українському фестивалі у Нью-Джерсі, де співробітники Музею також допомагали членам Комісії придбання фондів для Музею.

На засіданні управи підкреслено як першочергове завдання — робити заходи, щоб передати нове велике приміщення для Українського Музею в Нью-Йорку.

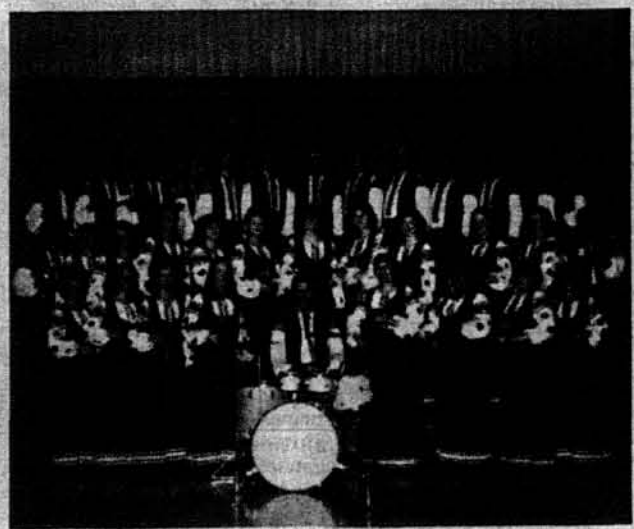
Бібліотекарі Гарварду співпрацюють з українськими установами

Кембридж, Масс. (ФКУ). — Оксана Процик, бібліотекарка українки в головній Гарвардській бібліотеці Вайднер і член Слов'янської відділу Гарвардської бібліотечної системи, взяла участь у річній конференції Американського Бібліотечного Товариства, яка відбулася при кінці червня ц.р. у Нью-Йорку. Вона була теж на сходах Слов'янської та Східно-європейської секцій, Комітету бібліотечних дослідів і на сходах Українського Бібліотечного Товариства Америки. При цій нагоді О. Процик

відвідала Наукове Товариство ім. Шевченка та інші українські наукові і видавничі установи, щоб обговорити можливість бібліотечних закупів і обмінів для української колекції в Гарварді. Такі ділові зустрічі скріплюють співпрацю УНІГУ з іншими українськими науковими установами.

О. Процик крім позиції в бібліотеці Вайднер є теж призначена на три роки членом комітету Гарвардської бібліотеки для комунікації й орієнтації.

Оркестра СУС з Гамільтону виступить на Союзівці



Музиканти, співаки й танцюристи з Гамільтону.

Союзівка. — Як і кожного кінця тижня, в п'ятницю, суботу й неділю — 18, 19 і 20-го липня — тут проходять цікаві програми для гостей УНІОСівської оселі, що включають особливий виступ в суботу — концерт симфонічної оркестри СУС з Гамільтону, Канада, з хоровим складом та солістами, під керівництвом Івана Пасерба-Парсона.

Після концерту — забава при звуках оркестри Б. Гріняка. Співає Ігор Раковський.

Концерт складатиметься з української інструмен-

МОСКВА ЗМІНИЛА СВОЮ ТАКТИКУ В АФГАНІСТАНІ

Пешавар, Пакистан. — Обсерватори воєнних дій в Афганістані ствердили, що останнім часом советські військові частини змінили тактику боротьби в Афганістані. З огляду на те, що всілякі спроби очистити район за районом, вислаючи туди сконцентровані військові частини, не дали успіху, бо повстанці поверталися в райони, які більшість військ швидко прочесали, російське командування змінило цю тактику й тепер головною роллю перебравло летунство та панцерні частини.

Для цього треба було перевести значні пересунення військових частин. З терену Афганістану відтягнуто частини, в яких переважали узбеки й інші азійські народи, а прибули здебільшого європейці. Крім советських частин появились спеціалісти протипартизанської війни із сателітних країн. Новоприбулі частини озброєні зовсім іншим родом зброї, як дотепер, вони не мають важкої зброї, яку мали попередні частини, але зовсім іншу зброю додосконалено до гірських умов, до вузьких неможливих догори та легку до маневрування й уживання машини зброю. Так само змінене летунство на афганських військових летовищах.

Протягом останніх двох тижнів росіяни перевели

понад 50 акцій зовсім нового типу. Акції започатковує летунство важких бомбленів. Після нього приходить бойові літаки й гелікоптери озброєні бортовою зброєю, які обстрілюють "усе, що рухається". На кінець прибувають легкі танки й панцерні автомашини, якщо взагалі теренові умови допускають це, й виконують операцію. Знищивши населений пункт і все, що в ньому жило, советські частини відтягаються і повертаються до своїх укріплених таборів.

Така тактика знищує села й міста й населення в них, руйнує економіку, нищить збіжжя на пні, або в магазинах, коли воно вже зібране та залишає "спалену землю". Більшість цієї тактики для афганців очевидна, але вона ледве чи принесе остаточні успіхи для большевиків. Селани зі зруйнованих сіл і мешканці містечок пішли таких советських "рейдів" не мають вибору: вони мусять включитися в активну боротьбу проти советських військ і їх афганських помічників. Власне це вже слідно тепер. Зростають старі повстанські відділи й постають нові, населення в своїй масі протиставляється советській системі і афганським куклам, боротьба, замість ушухатити, загострюється. Згідно з провереними даними щоденно гине пересічно 25 советських воїнів.

В Америці

НЕЗАЛЕЖНИЙ КАНДИДАТ на президента конгресмен Джон Андерсон відідав 13-го липня ц.р. Берлін і побував біля берлінського "муру ганьби", а у промові вінголосив, що численні збірки він підкреслював потребу більш уважливій політиці поміж Заходом і Сходом, яка у мирний спосіб змогла б розв'язати багато спірних питань.

ВІД НЕЧУВАНИХ ДОСІ СПЕК. які навістили південні і південно західні стейти вже померло досі 359 осіб в загальному, а в самому Техасі 87, не враховуючи матеріальних шкід, яких зазнали зокрема фермери від посухи і поголового загибелі худоби та птиці.

КОЛИШНИЙ ПРЕЗИДЕНТ Джералд Форд прирік, що активно допомагатиме Роналду Регену у виборчій кампанії і зробить все можливе, що буде у його силах, щоб черговим Президентом З'єднаних Стейтів Америки був обраний він і щоб Республіканська партія відновила в народі престиж. Форд, виступаючи в понеділок, 14-го липня на республіканській Конвенції в Детройті заявив, що республіканці докладуть максимум зусиль для перемоги Регена. Крім того Форд заповів деякі зміни в оборонній системі ЗСА, якщо Реген виграв вибори.

КОЛИШНИЙ КОНГРЕСМЕН Чарльз С. Діггс, демократ з Мічигену, дістав судовий виклик, що він мусить, починаючи з 23-го липня ц.р., розпочати відсиджувати у в'язниці свій 3-річний вирок за перекупство і спроневерення державних грошей. Діггс старався судовою дорогою уневажити попереднє рішення суду, але Найвищий Суд відкинув його прохання.

ВЕРНОН ДЖОРДАН, негритянський лідер на якого невідомий вбивця був виконан атентат, приходить до здоров'я у нью-йоркському шпиталі Корнелл Медікал Сентер і лікарі вважають, що його здоровельний стан значно поправився. Речник шпиталю заявив, що Джордан правдоподібно буде знятий з критичної листи, хоч його стан здоров'я треба все ще уважати дуже серйозним. Цей же речник відмовився відповісти коли Джордан буде звільнений зі шпиталю і куди він має намір від'їхати. Джордан був поранений 29-го травня ц.р. у Форт Вейні, Індіяна.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Мізурі Джозеф Тісдейл, турбуючись страшною спекою і великим відсотком смертності у стейті, проголосив військовий стан у стейті і наказав національній гвардії допомагати загрозленим особам чим тільки можна. Досі померло у стейті 119 осіб, а температура в понеділок, 14-го липня, сягала 119 степенів Фаренгейта. Крім того загинуло вже кільканадцять тисяч худоби і кількасот тисяч птиці, не згадуючи про втрату посівів і ярини. Губернатор звернувся також до федерального Уряду за фінансовою допомогою плануючи закупити додаткову кількість вітряків і холодильників для старших віком громадян і конечно потребуючих осіб.

УРЯДОВІ АГЕНЦІЇ пробуватимуть випродкувати менш шкідливий тютюн і випустити на ринок нові цигарети, які є менше шкідливі для здоров'я. Речник Крайового інституту дослідів рака, д-р Вінсент Т. Де Віта заявив, що тепер багато залежати від продуцентів тютюну, бо якщо йдеться про урядові агенції то вони взагалі стримлять до виліпіння цигарок і курення.

РАДА ТРАНСПОРТАЦІЇ Нью-Йорку і Нью-Джерсі знову намагається підняти тарифи на переїзди між містами і тунелів з теперішніх 1.50 до 2-ох доларів не зважаючи на застереження деяких членів цієї Ради і стейтських контролерів. Наприклад, контролер стейту Нью-Йорк Едвард Реген заявив, що Рада цілковито не потребує додаткових грошей на нові проекти, бо вона розпоряджає достатніми фондами, щоб такі проекти реалізувати.

Японські консерватисти вибрали нового лідера

Токіо, Японія. — Після смерті Масайоші Огіри, лідера японських консерватистів — ліберально-демократичної партії — і прем'єр-міністра Японії почалися чималі контрверсії з персональних так і принципових причин. Не бракувало кандидатів на той керівний пост, тим більше що консерватисти здобули рішучу більшість в останніх виборах і мають перед собою довгий період влади в країні. У вівторок, 15-го липня, в рекордно короткому часі обрано нового лідера Зенка Сузукі.

З. Сузукі репрезентує зовсім інший тип політичного діяча, як це звичайно буває. Він ніколи не боровся за керівний пост у своїй партії. У відрізнєнні від інших діячів він обстоював, що партія в сучасних умовах має бути дисциплінована, мати виразні, всіх її членів обов'язуючі позиції, які слід устійнувати внутрішньої дискусії, а в потрєбні компромісами. В зовнішній політиці він категорично обстоює тісну співпрацю з ЗСА і сильну мілітарну потужність Японії, що є продовженням лінії покійного Огіри.

Американські публічні опінії і засоби інформації зокрема фашинують спосіб і час, який зужито на обрання нового лідера: 424 делегати



Зенко Сузукі

партії, після 24-хвилинної процедури і коротких виступів, прийняли пропозицію обрати Сузукі на лідера партії і кандидата на прем'єра уряду, після чого Сузукі виголосив промову, яка тривала три хвилини і 20 секунд. У своєму слові він заявив, що свідомий своєї незлізності розв'язати величезні проблеми, які тепер є перед Японією і світом, але з допомогою і при співпраці інших, завдання повинні бути виконані. Згідно з законом імператор Гірогіто скличе негайно сесію парламенту, якому Сузукі буде запропонований на прем'єра. Вибір певний, тому що його партія має абсолютну більшість.

У світі

ЛІТАКИ НЕВІДОМОГО походження і без знаків державної приналежності заатакували кубинські кораблі на середньому Атлантиці, недалеко африканського побережжя. Кубинські кораблі-танкери доставляли паливе, як подають кубинські джерела, для кубинських риболовних човнів, що оперують в тих просторах. Від обстрілу літаків загинув капітан одного з кораблів, а трьох старшин ранено. Кубинський уряд в Гавані засудив цього рода напади, які є відплатними акціями за операції кубинського експедиційного корпусу в різних країнах Африки.

ДЕНІ ШАМУН, СИН колишнього президента Лівану Каміля Шамуна, заповів дальшу боротьбу з іншою християнською групою в Лівані. Та інша група це Партія Фаланги під проводом П'єра Гемаеля, як розпоряджає найбільшими християнськими збройними формуваннями й саме завдяки тому їй удалося розбити відділи під командування старшого Шамуна, які належали до Національної ліберальної партії, що він її очолює. Виступ молодшого Шамуна поставив під великий знак запити можливості створення єдиного християнського фронту в Лівані.

В КАІРІ, ЄГИПЕТ почалися відновлені ізраїльсько-єгипетські переговори в справі автономії для палестинських арабів. Переговори не мають великих виглядів на успіх бо обидві сторони рішуче обстоюють свої, зовсім протилежні позиції. Надії на американську інтервенцію також не великі, бо з огляду на американські вибори президент Картер, ані його уряд не матимуть змоги втрутитися в них і робити натиск на обидві сторони, щоб вони шукали зближення. Крім цього постає додаткова трудність у зв'язку з пляном управи міста Єрусалиму на чолі з посадином Колеком побудувати модерну дорогу через старе місто, що могомеддани вважають десекрацією святого місця. Інші знов твердять, що така новобудова загрозить старинним мурам і будовам вздовж плянаної дороги, які є під охороною дуже важливого в Єрусалимі Уряду старинностей.

ОДИН З ВЕЛИКИХ англійських банків. Мілленд Банк оф Лондон купив 51 відсотків акцій 14-го по величини в ЗСА банку в Каліфорнії Кракер Нешенел Корпорейшен. Таким чином лондонський банк став контролюючим чинником у тому великому банкомовою концерні. Перебрана Кракер Нешенел закордонною фірмою є одним з чергових закупів чужим капіталом підприємств і інших вартостей в ЗСА. Цей контракт купна-продажу мусить бути потверджений відповідними державними установами. Таке потвердження запевнене, бо недавно державні чинники ЗСА заявили свою засадничу згоду на цього рода трансакції.

СОВЕТСЬКИЙ УРЯД не має стриму у виявах свого невдоволення з приводу твердої політики західних країн. Два тижні тому Москва заборонила амбасадорів ЗСА Томасів Ватсонові передати через московське телебачення святоє слово в пошану Дня Незалежності ЗСА, 4-го липня. Те саме повторила вона супроти французького амбасадора, якому не дозволено через советське телебачення передати привіт і коротку промову з нагоди Дня Бастилі, 14-го липня-найбільшого свята Французької республіки.

ЗМІЩУЮЧИ СВОЮ ВЛАДУ в Південній Кореї, мілітарна хунта переводить відповідні персональні пересунення. Генерал Чон Ту Гван, який очолює Постійний комітет національної безпеки, фактичний диспозиційний чинник, якому підлягає уряд і державна ексекутива на чолі з Президентом Чой Кю Га, передав керування корейською Центральною розвідочною службою своєму співробітнику генералові Ю Ганг Сонгові. Ген. Ю Ганг Сонг був командиром найважливішого мілітарного терену з доступами до Сеулу, столиці Південної Кореї. Для зміщення апарату Центральної розвідочної служби проведено в ньому велику чистку й усунуто всі мало кваліфіковані, або морально нестійкі елементи.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАНТЕОН ТЕПЛО ВІТАВ ОДУМІВЦІВ

Бавнд Брук, Н.Дж. (О.Ш.). — В днях 4-5-6 липня цього року український Бавнд Брук щиро й тепло вітав українську молодь зорганізовану в рядах Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) з нагоди тридцятиріччя існування цієї організації. Три дні були виповнені активністю членів ОДУМ-у і гостей, які приїхали відзначити цю подію з різних частин ЗСА і Канади. Були тут з Міннеаполісу, Каліфорнії, Чикаго, Детройту, Гошен, Клівленду, Роучестеру, Сиракуз, Боффало, Торонто, Ошави, Сент Кетринс, Лондону в Канаді, Філадельфії, Трентону, Нью-Йорку й інших міст.

З'їзд ОДУМ-у ЗСА

В п'ятницю 4-го липня в осередку УПЦ в ЗСА в приміщенні Музею о 10-й 9:30 рані розпочався 25-ий з'їзд ОДУМ-у, або за новим статутом 4-ий з'їзд Коша Старших Вихованців ОДУМ-у в ЗСА. Член підготовчого Ювілейного комітету Іван Павленко офіційно відкрив з'їзд. Кошовий Віктор Войтих зачитував з'їзду змістовним словом, підкреслюючи змагання ОДУМ-у на початках і в процесі свого існування.

ОДУМ перейшов усі труднощі свого існування і сьогодні є частиною трійки в українському суспільстві. Пласт, СУМ, ОДУМ. Після одностайного мовчання в пошани членам ОДУМ-у, які відійшли, Кошовий попросив о. прот. Ф.Істочина відчитати молитву, в якій разом з присутніми просив Божої ласки й допомоги скорого видужання Блаженнішого Митрополита Мстислава та опіки над членами ОДУМ-у під час з'їзду.

З'їздом керувала президія у складі: Андрій Шевченко — голова, Антон Філімончук — заступник, Віра Коновал — секретар та почесні члени о. прот. Ф.Істочин і В.Педенко — голова ЦК ОДУМ-у. У звіт за діяльності голова і кожний референт відкрито говорили про недотримання і зобов'язання своєї праці. Пізніше була жвава дискусія. Спеціальну увагу було звернено на референту юнацтва й таборів. У висліді з'їздових нарад вибрано новий провід Коша СВ ОДУМ-у: А.Шевченко — кошовий, В.Войтих — перший заступник і організаційний референт, Наталя Павленко — другий заступник і референт юнацтва, А.Філімончук — писар, Є.Кальман — скарбник, Іван Павленко — референт зовнішніх зв'язків, Ірина Смик — референт внутрішніх зв'язків, Юрій Криволап, мол. — культурно-освітній референт, Олександр Пошванник — референт преси, Юрій Іхтіаров і Тарас Коновал — члени. Контрольна комісія: Вол. Григоренко — голова, Віктор Швець та О.Шевченко — члени.

Після закінчення з'їзду Коша відбулася товариська спільна вечеря з участю понад 80-ти осіб в залі осередку УПЦ Церкви в ЗСА, яку приготували пані з місцевого Товариства Одумівців Приятелів (ТОП-у) Увечері того ж дня в цій же залі відбулася успішна вечерка для молоді, на якій

молодь після довгої перерви зустрілася, забавлялася, а частина також і політикувала. В той самий час ЦК ОДУМ-у засідав, плануючи працю ОДУМ-у в майбутньому.

Панель

Фактичний Ювілейний з'їзд ОДУМ-у розпочався в суботу 5-го липня в готелі Маріот (Бавнд Брук) о годині 9:30 рано. Голова ЦК ОДУМ-у мгр Віктор Педенко коротким і змістовним словом відкрив цей Ювілейний з'їзд, першою частиною якого був ідеологічний панель на тему: "Українська діаспора та перспективи існування ОДУМ-у в наступному десятилітті. Думки трьох одумівських поколінь."

Головну доповідь, яка відлєзеркалювала думки першого покоління, вголосив д-р Василь Грішко, який динамічно представив генезу творення ОДУМ-у, підкреслюючи обставини, в яких цей процес відбувався. Модератором цієї частини був Олександр Пошванник, а дискусійними — Ю.Нагорний, П.Гурський і Андрій Шевченко.

Головним доповідачем теми другого одумівського покоління був мгр Віктор Педенко, голова ЦКОДУМ-у, він підкреслює, що майбутність ОДУМ-у перебуває в руках третього покоління, яке вирросло й виконало в рядах ОДУМ-у. Дискусійними були: д-р Євген Федоренко, д-р Юрій Криволап і Віктор Ліщина, а модератором був Юрій Криволап, мол.

Думки третього покоління викликали найбільше уваги й зацікавлення присутніх, що їх було понад 150 осіб, хоча б з уваги на те, що головну доповідь вголосив двома мовами. Молодий одумівський Дмитро Якута, теперішній президент СУСК-у (Союз Українських Студентів Канади), був головним доповідачем. Роллю модератора виконувала Ірина Смик. Дискусійними цієї частини були: Олександр Шевченко, Микола Мороз і Віра Коновал. Всі доповіді були цікаві, фахово опрацьовані і бездоганно вголослені. Багато присутніх брало активну участь в гарній дискусії, яка концентрувалася навколо проблем збереження української ідентичності і, найголовніше, навколо ролі української мови в цьому процесі.

Ювілейний бенкет

Увечері в суботу 5-го липня в готелі Маріот (напроти Дому Української Культури) в одній з модерних залів відбувся ювілейний бенкет разом з мистецькою частиною і забавою піс зовку одумівської оркестри "Русалка". На жаль, частина бажаючих не могла брати участь у бенкеті, бо зголосилися в останній хвилині — на що ні ювілейний комітет, а особливо господарі готелю не були приготувані. Понад 400 осіб були учасниками цього свята, з них третина — молодь. Господарями бенкету були молоді одумівці Ірина Смик і Юрій Криволап, мол., які чудесно вив'язалися зі своїх обов'язків.

Головну доповідь вголосив генерал Петро Григоренко, голова Закордонно-

(Закінчення на ст. 3-ій)

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам "Свободи", що з днем 1-го червня ц.р. одержують англомовний "Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які виставили замовлення і належну передплату "Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати "Український Тижневик", але ще не виставили такого замовлення і передплату, поміщуємо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати виповненого разом з чеком передплати до Адміністрації "Свободи".

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI SHCHODINNIK UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Важлива місія Папи

Папа Іван Павло II повернувся до Ватикану. Його 12-денна подорож до майже суцільно католицької Бразилії з її соціальними контрастами — модерними хмародерами і курними хатками, дорогими автомобілями і возиками з запряженими ослами, зможеними верствами населення із зарплатою 20 і більше тисяч доларів і убогими жителями індіанців, які щільно не можуть дістати праці і шле племя призначене на вимиріння, — викликали не тільки у Голови Римско-Католицької Церкви, але також у провідних політичних і релігійних колах Південної Америки глибоку застанову й призадуму.

Відвідини Папи у Бразилії не залишили жадного сумніву, що Церква, репрезентована Папою Іваном Павлом II, стоїть твердо по стороні соціальної справедливості і вирівнювання тих соціальних різниць, які у далішній перспективі криють у собі велику небезпеку для стабільних урядів держав Латинської Америки, а Бразилії — в першу чергу. Не зважаючи на те, що Папа чинить спротив участі священників у політичному житті і заклинає зокрема молодих бразильців відкидати форму насильства у розв'язі багатьох політичних і особливо соціальних проблем, ніхто не сумнівається, що Католицька Церква доповнюватиме в майбутньому, щоб уряди Південної Америки розв'язували в себе ці болісні соціальні проблеми, які тісно пов'язані не тільки зі справедливостю, але також з людськими правами кожного індивідуума, правами, що їх порушують деякі уряди від років.

Політичні аналітики звертають увагу на те, що не зважаючи на заступництво Папи за біднішу верству населення перед офіційним урядом Бразилії, поза численними нарадами, консультаціями й розмовами Папи з бразильським єпископатом, метою яких були справи соціальної справедливості, в політичних колах відчувалась певна нотка незадоволення не з приводу картання Папи і його систематичних закликів до справедливості, але з приводу симпатії і призначення для тих латиноамериканських країн, які не зважаючи на комуністичний тиск і комуністичне зазіхання з боку, зумили вдержати демократичну форму правління у їхніх країнах — нехай і не повну, — забезпечивши при тому також релігійну свободу для своїх народів. На думку цих кіл, не вистачає тільки закликати молодих бразильців не сприймати марксистську ідеологію і спирати урядові у розв'язі соціальних реформ, але треба мобілізувати їх до активного спротиву злові, яким, безсумнівно, є комунізм.

В загальному беручи, місія Папи Івана Павла II була надзвичайно успішна і треба надіятися, що вона принесе корисні наслідки вже в найближчому майбутньому.

Самостійність — одне право народів

Проголошення резолюції про „Тиждень Поневолених Націй“ з 17-го липня 1959 року є одним з тих важких законодавств Америки, що, подібно як „Листа Прав“ (Біл об Райте), є тим інструментом, який тримає Америку на принципіальному шляху без огляду на те, яка адміністрація при владі у Вашингтоні.

Хоч Державний Департамент чи Білий Дім стараться „зменшити тертя“ та вести ділові справи, „як звичайно“, з СССР і комуністичними сателітами. Резолюція про Поневолених Націй кожного року пригадує Америці про її відповідальність перед сотнями мільйонів народів, які втратили свою незалежність та основні свободи і національну ідентичність яких перебуває під безперервним обстрілом комуністичної Москви.

Список поневолених націй великий і росте майже кожного року, тому то закон Американського Конгресу про відзначення „Тижня Поневолених Націй“ є чи не одним з найважливіших офіційних документів про право до повної державної незалежності для поневолених націй. Мабуть ніде в світі немає офіційного документу, проголошеного найвищою владою якоїсь країни про те, що Україна й інші поневолені народи мають абсолютне право мати свою власну державу. А Америка такий документ проголосила.

На жаль, багато з українців, які є безперечно патріотами, не знають собі справи з важливості Резолюції про „Тиждень Поневолених Націй“. Тому, коли відбувається відзначення „Тижня Поневолених Націй“ у половині липня, українці, з малими винятками, не беруть масової участі в тих відзначеннях, подаючи ряд не поважних причин, як спеку, вакаційний час і тому подібне.

Тепер, коли московський імперіалізм знову в повному поході, значення ТПН повинно бути визнане усіма, що їх турбує московська агресія, скрізь по всьому світі.

Але, на жаль, не всі країни вільного світу розуміють що вимога часу. Зокрема не розуміє цього Європа, — можливо, щоб не погнати московського медведя.

Советський Союз робить все можливе, щоб скрити перед світом свою Ахілсову п'яту — мільйони поневолених не-російських народів. До певної міри йому це вдається. І ось американці, хоч мають велику повагу й пошану для окремих дисидентів в СССР, чи навіть до груп дисидентів, що не переконані, що поневолені є не тільки певні класи інтелектуалів, але й цілі нації.

В цьому відношенні приклад однієї ньюйоркської газети, „Ньюз Ворлд“ є знаменним витком, бо в неділю 13-го липня цей часопис видав 12-сторінковий додаток про поневолені народи, подаючи своїм читачам основні дані про поневолення цілих народів Європи і Азії московським комуністичним імперіалізмом.

Це — визначний крок вперед, і ми мусимо беззаганно дбати про те, щоб справа поневолених народів була широко відома і Американському Урядові і всьому американському народові.

КУБІНСЬКИЙ КОНСУЛ на Канарійських островах об'їздив уряд Марокка в переведенні збройного „летушного“ напад на кубинські риболовні кораблі, які оперують недалеко берегів Середньої Африки. Консул Езус Фернандес Понсе подає, що напад був заздалегідь підготований і планово переведений, а не припадковий. Передаткою бойових літаків розвідочний літак провіряв, що йдеться справді про кубинські кораблі, а після того надіслали літаки, що заатакували кораблі. В атаці загинув капітан одного з кубинських кораблів, а декількох старшин було ранених. Літаки не мали ніяких знаків. Кубинські військові частини на африканському континенті допомагають збройно Африканській партизанській групі „Полісаріо фронт“, яка веде боротьбу проти Марокка. Так само кубинський уряд Кастра є головним поставачем зброї для цієї групи.

Майже дві третини журналу „Тайм“ (56 на усіх 88 сторінках) з датою 23-го червня 1980 року заповнені статтями та світлинами про Советський Союз. Статті доповнені картою Советського Союзу, кількома статистичними таблицями, діалогами, а закінчені сторінкою типових анекдотів із советського життя.

Імена авторів статей не подані, хоч з листа видавництва журналу „Тайм“ до читачів (сторінка 2) виходить, що матеріал для цього спеціального випуску збирався в Советському Союзі ціла група американських кореспондентів з фотографом. Вони перевели інтерв'ю з багатьма советськими громадянами та відвідали багато міст Советського Союзу. Все це завдання виконано за попередніх договоренням з відповідними офіційними чинниками.

Спочатку кореспондент „Тайм“ усе йшло до доту, гладко, але, коли наступила афганістанська криза, „температура“ несподівано упала, а все ж таки вони збирали понад тисячу машинописних сторінок матеріалу і багато світлин. Той матеріал зредгував

На тему „Закарпаття й Мадярщина“ в історично-етнічному аспекті виголосив доповідь, добрий знавець цієї проблеми д-р Віктор Шандор. Може тут подане резюме цієї доповіді заохотить наших дослідників нам сумнівних народів, такі поважні звітні за розроблення проблем, які є частинно української історії. У питанні українсько-мадярських взаємин — у порівнянні із нашими дослідженнями справ польських чи російських — у нас велика недовіда, яка тим самим колись може дуже негативно відбитися на витривалості наших стосунків з Мадярщиною, як державою. Такої пазки ми знайшли на Відецькій арбітражній конференції у 1938 році, де мадярська делегація прибула із вагоном своїх та зарозом антиукраїнських матеріалів, коли українська делегація привезла з собою документи в двох текчах...

Ось тому „провокативну“, а тим самим атрактивну студію д-ра Віктора Шандора в справі українсько-мадярських стосунків на протязі сторіч, хоча б в етнічному аспекті, присутні на правничій студійній сесії привітали з задоволенням, довідавшись про ці справи, представлені в такому історичному вигляді, мабуть, вперше.

А з цим треба бути вдячним Науковому Товариству ім. Шевченка та Товариству Українських Правників за влаштування спільних конференцій на актуальні теми українського політичного життя в перспективі майбутності. Тут можна висловити лише побажання, щоб про наші сусідні теми обидва Товариства влаштували такі дослідні вечори не раз в рік, а щопівроку, запросивши різних

наших експертів у проблемах, в яких правничий та історично-політичний аспект буде основним та на базі яких можна б фахово розглянути важливі питання, з яких часто не мається в нас виробленого погляду чи устійнених постанов.

Щоби вступ до огляду доповіді не залишився лише пригрозною фразою, нижче подано витяг фактів, з якими варто познайомитися ширшому колу читачів чи громадськості.

Мадяризація Закарпаття

— Первісними поселенцями Закарпаття, тобто ще до прибуття сюди мадярів, були слов'янські власники цієї землі, на тему яких антропологічні дослідження поставили багато тез:

— Існує велика кількість наукових даних про мадяризацію Закарпаття на протязі століть, хоча мадярів старішали своїми безосновними „джерелами“ заперечити їхню народовбивчу експансію у Карпатах. Про факт знищення 2,8 мільйонів — українців та словаків етнічно знищених між 1787-1900 роками — довод джерельними даними в 1920 роках не хто інший, як саме Оскар Есі міністер національностей першого мадярського уряду 1918/19 років. Найбільшою добою мадяризації були роки 1791-1850;

— Цікавий також і цей факт, що перший часопис мадярською мовою („Мадярський Вісник“) появився у 1780 році, а Няговецьке Євангеліє було друковане та в руській мові у грушівському монастирі на Закарпатті у 1583 році. Це сталося у тому наші, коли у 1574 році появилася була перша руська граматика Івана Федоровича у 1574 році. Це значить, що такі українська культура мала вплив на розвиток мадярської культури; а не навпаки. Про те була цікава нотатка „Фельєшер Беобахтер“ в початках січня 1939 року. За володіння короля Бейлі II (1172-1196), коли Русь входила у взаємини із Мадярщиною, династично або економічно, київська культура була безцінною для росту паннонських мадярів.

— У виборчій системі Мадярщини у 1800-их роках, румуни, (2,500,000) етнічні домінянти Семигороду були репрезентовані в мадярському сеймі одним голосом. Тим самим про руєвній Срібної Землі в парламенті не могло бути й мови...

— Д-р В. Шандор знаменитий пояснює знесення найважливішої мадярської коронаційної регалії корони св. Стефана. Доповідає, освоюючись на джерельних матеріалах, заперечив твердження мадярів про подарунок Папи Сильвестра II-го корони мадярському королю Стефанові (997-1038). За д-р Шандором, корона складалася із трьох частин: візантійської, якої то формі регалію передав ко-

К. Крупський

ЖУРНАЛ „ТАЙМ“ ПРО СССР

Строб Талботт, який колись був кореспондентом від журналу „Тайм“ в Советському Союзі, а також був перекладачем спогадів Хрушова на англійську мову. Крім того в упорядкуванні матеріалу доряджував відомі автори літературних праць про Советський Союз, а також професор політичних наук при Колумбійському університеті Северин Біалер.

Різні теми

Окремі статті покривають такі теми про Советський Союз: імперія, військ, економія і підприємство, енергія, релігія, преса, освіта, медицина, спорт та інші. На обгортіш нарисована червона зірка із молотом та серпом у центрі, на тлі якої видніє білий напис „Всередині СССР“.

Поданий матеріал відображає дійсне життя советських громадян і зовсім іде в дусі слів поета Некрасова з поеми „Кому на Руси жить хорошо?“, що є подані як мотто до вступної статті:

„Бідолашна і багата, зноблена і сильна, слаба і потужна. Мати Росію! Хто може бути щасливим в тобі?“

В другій статті статті є подані слова Пушкіна, які він сказав, читаючи: „Мертві душі“ Гоголя: „О, Боже! яка сума наша Росія“. Стаття починається такими правдивими словами: „Союз Советських Соціалістичних Республік — не тільки країна, але також найбільша і, мабуть, остання імперія в історії“.

Для українських читачів все інше в тексті статтей вже не нова, а добре відома історія. Советський Союз зробив величезний поступок, особливо в виробі електричної енергії, газу, цементу, заліза й інших півфабрикатів. Також зробив колосальний поступ у мілітарному озброєнні, але, не зва-

жаючи на це, черги біля крамниць з взуттям, одягом та харчовими продуктами є щоденним явищем в містах Советського Союзу. Як відомо, в тих чергах не стоять партійні достояння, ані члени їхніх родин, бо для них є окремі крамниці, до яких звичайний громадянин не має доступу.

В загальних крамниціх несподівано, а то й зухвало поводяться з покупцями. По містах Советського Союзу і даліше відчувують мешканців брак, хоч на періодичній таблиці цін Нью Йорку з Москвою опадатиме за мешканця в Нью Йорку дуже вища в порівнянні з Москвою. Тільки біда в тому, що в Москві треба вписатися на листу, добо чекати, а часто ще й треба мати протекцію, щоб дістати помешкання, а в Нью Йорку помешкання завжди є до винайма.

Близько правди

У частині про советські „республіки“ й їхні відносини до „матері“ Москви (сторінка 26) написано один досить близький правди абзац про Україну: „На-

(Закінчення на стор. 4)

ролеві Гейзі I-му (1074-1077) імператор Михайло Дукас VII-ий. А з цим постане питання, коли прийшло до поставлення папської (верхньої частини) регалії на тоді існуючу візантійську корону. Отже аксіома мадярів про пов'язаність усіх народів історичної Мадярщини саме короною св. Стефана в політичному сенсі не має логічних основ. Д-р Шандор обґрунтував ці факти науковими даними, що й створило всю атрактивність цієї історичної лекції, яка викликала цікаву та вартісну дискусію в колі правників.

Наші наукові надбання в аспекті мадярського питання є лише товчком до подальшого дослідження цієї сусідської нашої проблеми зокрема в нашому підході до справи, яка може колись заважити на успішності наших взаємин з Мадярщиною, яка, на жаль, ще досі не спроможна зрозуміти вартості для неї України як держави-буфера між Росією та Мадярщиною.

Але поміж мадярами ще й даліше панує теорія спасення Мадярщини зі сподіваннями на об'єднання з сільною Польщу, яка відмовувалася би Мадярщину від Росії. Проблема Закарпаття становить заборону в домовленості з Україною, перед якою треба було б поступитися коштом Карпатської України. Отож перед політичним світом Мадярщини стоїть питання:

мир та розвиток без Закарпаття — чи тимчасовість спокою із постійною загрозою, що Мадярщина стане сателітом Советського Союзу. А якщо йдеться про історичну могутність Польщі, то це фантазія без реальних основ.

„Листи читачів“ повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи“. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скореляти різкі вислови.

Я. Гайнак

У ЧЕРЗІ ЛІКВІДАЦІЙ

Історія України під советською окупацією, то значить її останній 60-річний період, не належить до найпопулярніших тем серед наших старших і молодших науковців. Хоч як вона нам потрібна і хоч який великий попит на цього роду наукові твори на світових книжкових ринках, мало хто з активних наукових дослідників береться до вивчення й суцільного представлення того цілого періоду. Історія революції і перших років советської окупації дочекалася своїх дослідників, праці яких багато причинилися до висвітлення тієї доби й викликали чималі відгомни. Зате до історії тих шістдесят років, що їх український народ перетерпів у СССР, є фактично тільки причинки, монографії, численні фрагментарні й епізодичні описи подій і різних життєвих виявів, але суцільної, всебічної праці, яка весь той період представляла б усебічно у його ставанні, в причинному пов'язанні, яка дала б картину цілої доби, нанесених у ній злишень і процесів у глибокій національній свідомості і народній творчості дотепер немає. Очевидно, що серед тих праць, які появились, є дуже цінні, які напевно стануть фундаментом для прагматичної історії тієї жахливої доби.

Привітаймо книжку

І тому тим більше треба привітати появу односторонника, який хоч не охоплює цілості, але представляє перших двадцять років панування большевиків в Україні, тобто від 1919 до 1939 року. Є це Євгена Пастернака: „Україна під большевиками“ (1919-1939), видана в Торонто 1979 року.

На базі багатьох советських й інших матеріалів автор представляє цих 20 років у житті українського народу. Якщо хтось бажав би дати „короткий“ огляд праці Є. Пастернака, то найповніше можна б це зробити, поділивши її на п'ять головних тем: 1. Ліквідація большевиками української державності. 2. Ліквідація українських політичних партій і взагалі політичного життя в Україні. 3. Ліквідація Української Православної Автокефальної Церкви. 4. Ліквідація українських комуністів. 5. Народовбивство, спроби ліквідації українського народу.

Не зважаючи на різні ілюзії і спроби оптимістичних інтерпретацій, Є. Пастернак

(Закінчення на ст. 3-й)

„Листи читачів“ повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи“. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скореляти різкі вислови.

Іван Головінський

ХАРКІВСЬКА ГРУПА ПСИХОЛОГІВ ТА ЇХНЄ НАУКОВЕ ЗНАЧЕННЯ

(Доповідь, виголошена на з'їзді Постійної Конференції Українознавчих Студій, Гарвардський університет, 1980.)

Серед усіх істот єдина людина своєю інтелектом пов'язує минуле, сучасне і майбутнє та має можливість не тільки розуміти, але й творити дійсність. Тому і не диво, що в центрі сучасних наукових дослідів психології є питання споріднені із многогранними функціями інтелекту і пам'яті. Твердження Декарта: „Cogito ergo sum“ (Я мислю, отже існую) до сьогодні цікавить дослідників психології. Сучасна наука психології відкинула дуалізм почувань „візаві“ інтелекту, а розуміє обидва процеси як тісно сполучені вияви пристосування організму до свого оточення.

Наукові досліді світосприймання (perception), аналіз явищ і подій (information processing) та пам'яті знайшли широке застосування у розвідковій, освітній і клінічній психології. Прізвища дослідників, як Бродбент, Брунер, Елліс, П'яже, Спіц та інші, загально відомі у науковій психологічній літературі. Частіше можна тепер також побачити в американських психологічних публікаціях прізвища О. Запорожця, Зінченка, Середи, Снопки та інших. Однак на Заході їх не знають як українських психологів, а прямо як „советських“, хоча „советський“ — це політичне, а не національне поняття.

Цей брак національного визначення спричинений у великій мірі тим, що на Україні під сучасну пору не появляється жодний психологічний журнал українською

мовою, не зважаючи на те, що існують численні катедри психології в університетах України, як рівнож Науково-дослідний Інститут Психології УССР у Києві. Є кілька циклопедичних видань Київського Інституту Психології чи Харківського університету, які появляються українською мовою, але їх видання мало накладу і майже невідомі поза межами України.

Українські психологи силою обставин змушені друкувати свої дослідні праці у „Вопросах психології“ і „Дефектології“, які появляються російською мовою. Коли ці журнали перекладають на англійську мову, то американські перекладачі уважають тих, що пишуть російською мовою, за росіян. В додатку навіть міжнародні джерела, як наприклад „International Digest of Psychologists“, що друкується в Голландії подає прізвища українських психологів російською транслітерацією, наприклад, серед 28-ми прізвищ українських психологів подано: Горбач, замість Горбач, Губенко, замість Губенко, Таубко, замість Губко і т.д.

Слід також звернути увагу на те, як советські джерела замовчують або свідомо фальсифікують національне походження українських психологів. Наприклад, у статті, присвяченій відомому дефектологу Шербіну, дослідно написано: „Русский тифлопедагог Шербина“, а далі: „Шербина народився 1-го березня 1874 року в Прилуках на Полтавщині“ (Дефектологія, 1977, ч. 2, ст. 90).

Знову ж у „Вопросах психології“ (1979 ч. 1, ст. 155) є згадка про професора Стефана Белея, колишнього керівника психологічної лабораторії Варшавського університету, як про „визначного польського психолога“. Насправді ж професор Белей був чи не одним із перших українських психологів Львівського університету. У 1916 році він написав психологічну монографію про Тараса Шевченка п.н. „З психології творчості Шевченка“ (Львів, 1916).

Треба також звернути увагу на те, що в сучасній дійсності українська психологія на Україні не існує. Існує натомість суто советська психологія, яка у своїх теоретичних основах спирається на діалектичний матеріалізм (діалаті) і марксистсько-ленінські, а в національному питанні служить шовіністичним інтересам Москви. На жаль, силою обставин у тій жорстокій дійсності працює

цілий ряд українських психологів, наукові досліді, яких збагачують наше знання психології, однак їхні труді присвоює собі „советська“ і російська наука.

Мета цієї короткої розвідки — подати вклад українських психологів Харківського університету на розвиток сучасної психологічної науки. Харківський університет — це найстаріший університет України, заснований в 1804 році. Вплив на його формування мали ідеї Григорія Сковороди, відомого українського філософа, яких жив і навчав на Слобожанщині. Як відомо, Григорій Сковорода був учнем Київської Могилянської Академії. З історії Харківського університету зв'язана діяльність академіка Потєбні, який, як відомо, цікавився психологією і писав на тему психології слова в українській народній поезії.

В перші роки советської влади із Харківським психологічним інститутом ім. Григорія Сковороди співпрацював світові слави психолог Віготський. Численні його наукові праці перекладено англійською мовою. Його працю „Думка і мова“ переведено англійською мовою в 1962 році. В 1978 році появилася англійською мовою його книжка „Mind in Society“ (Harvard University Press, Cambridge, Mass.). Однак праця Віготського в Харківському університеті ще мало досліджена.

Прийшовши в 1931 році переїхав на працю до Харкова такі пізніше широко відомі психологи, як А. Н. Леонтьєв, Л. І. Божович, О. В. Зарубин та інші. Інститут психології ім. Григорія Сковороди закінчили багато українських психологів, між ними П. І. Зінченко, П. Ю. Галперін, Л. І. Божович, К. І. Хоменко.

Визначні відкриття психологів Харківського університету можна відмітити в таких ділянках, як світосприймання, аналіз явищ і подій та пам'яті. Світосприймання — це надзвичайно складний процес, у висліді якого наш інтелект спроможний розрізнити питомі і характерні властивості предметів і явищ. Наприклад, зорове світосприймання полягає на тому, що світло, яке є формою електро-магнетичної енергії, перетворюється в знімки ока і в очному нерві на біо-хімічну енергію. Ця біо-хімічна енергія впливає через аналізатори до мозкової кори, де перетворюється у спосіб ще докладно не зрозумілий в уявні образи.

(Продовження буде)

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Нема то як на Союзівці!



Осесі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскіпських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ

ЗАБАВА при звуках оркестри **Б. Гіриля**
Співає **Ігор Раковський**
Конферансьє — **Аня Дидик**

Субота, 19-го ЛИПНЯ 1980 р.
СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА С. У. С. з
Геміптон під керів. **ІВАНА ПАСЕРБА-**
ПАРСОНСА
Год. 10-та веч. **ЗАБАВА**
Оркестра **Б. Гіриля**
Співає **Ігор Раковський**

Неділя, 20-го ЛИПНЯ 1980 р.
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА (у бібліотеці)
та **ІВАННИ ГУДЗ**

Субота, 26-го ЛИПНЯ 1980 р., год. 8:30 веч.
Гостинні виступи: **ЛІНИ БЕЛЮЦЬ І МИ-**
КОЛИ ФАБРИКИ — баритон, при форте-
піані **ІРИНА ФАБРИКА**
год. 10-та веч. — **ЗАБАВА**
при звуках оркестри
„**ЧЕРВОНА КАЛИНА**“

Неділя, 27-го ЛИПНЯ 1980 р.
ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ХРИСТИНИ ГОЛОВЧАК-ДЕБАРРІ

Субота, 2-го СЕРПНЯ 1980 р., год. 8:30 веч.
АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ — бас-
баритон **Метрополітен Опери** та
РОМАН ОСАДЧУК — тенор, акомпанья-
мент — **ТОМА ГРИНЬКІВ**

год. 10-та веч. **ЗАБАВА** оркестра
„**СОЮЗІВКИ**“ під керів. **АЛІКА**
ХУДОЛІЯ співає **ІГОР РАКОВСЬКИЙ**

Неділя, 3-го СЕРПНЯ 1980 р.
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА образів
МИХАЙЛА МОРОЗА

Субота, 9-го СЕРПНЯ 1980 р.
виступ хор „**ДУМКИ**“ під дир. **СЕМЕНА**
КОМІРНОГО
год. 10-та **ЗАБАВА** — оркестра „**ІСКРА**“

Неділя, 10-го СЕРПНЯ 1980 р.
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА образів
ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

Субота, 16-го СЕРПНЯ 1980 р., год. 8:30 веч.
Танцювальна Група з Асторії **ІЛЕЙН** —
ОПРИСКО
год. 10-та веч. — **ЗАБАВА** — оркестра
„**ТЕМПО**“

Неділя, 17-го СЕРПНЯ 1980 р.
ВИСТАВКА скульптури і образів
д-ра БОГДАНА КОНДРИ
Велика холоджена зала „Веселки“
Тел. Союзівки — (914) 626-5641

Український пантеон...

(Закінчення зі стор. 1)

гоПредставництва Української Гельсінкської Групи. В промові генерал наголосив на безпеці російсько-комуністичного режиму і нашої відповідальності супроти здержання його експансії. „Не важливо, хто поїде до Мадриду, — говорив генерал Григоренко, — важливо, щоб поїхати туди повністю приготуваними.“

Однією з кульмінаційних точок вечора було передання подарунку від ОДУМ-у Іх Блаженству Митрополитові Мстиславі і всім одумівцям з нагоди 30-річчя існування ОДУМ-у, а вічна пам'ять упокоєним друзям карбувалася в серцях незабутньо луною.

В пошани тим, які відійшли Після Служби Божої колони уніформованих одумівців разом із священниками урочисто прямували на цвинтар, щоб віддати пошану членам ОДУМ-у, які відійшли. Це була дійсно урочиста хвилина. Біля могили св. п. Президента УНР Республіки в ескізі д-ра Степана Витвицького було відправлено поминальну, а пізніше голова ЦК ОДУМ-у Віктор Педенко урочисто поклав вінок квітів, які йому передали хорунжі. На цвинтарі майорили голубі прапори, іскрилися квіти, лунала команда — вінки квітів, як вияв пошани до своїх друзів, членів організації, склалися на могилах проф. М. Фоменка, проф. І. Сенька, проф. В. Григоренка, Миколи Понеділка, Миколи Дзябенка й інших... Кітцю квітів голова ЦК ОДУМ-у зложив на свіжій могилі — де в'ять днів тому — батька молодих одумівців Миколи і Степана Фурсиків.

З благословення Митрополита Мстислава як настоятеля Церкви-Пам'ятника Консисторія і місцева сестричтва Св. Покрови і братство св. Андрія тепло гостило в залі осередку всіх одумівців і гостей. Було гамірно, весело. Лише в деяких з молодих друзів скапували непрохані слези — прощання. Так закінчився ще один розділ з книги буття ОДУМ-у. Всі почувалися, що вони протягом трьох днів перебули на клаптику рідної землі — Українського Пантеону.

Служба Божя
П'ять священників під

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КЛЮБ ПОВІТУ ЕССЕКС

Повідомляє, що

ЗБОРИ УАРКЛЮБУ

відбудуться в П'ЯТНИЦЮ, 18-го ЛИПНЯ 1980 р.

о год. 7-й вечора

в приміщенні УНДому в Ірвінгтоні при

140 PROSPECT AVE., Irvington, N. J.

Членів Клубу та бажаючих вступити до УАРКлюбу просимо прибути на збори.

УПРАВА

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ



в дні 2-го і 3-го серпня 1980 року на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР у ПОДВІЙНІЙ ГРІ (чоловіків і юнаків) та у МІШАНІЙ ГРІ ЗА НАГОРОДИ СОЮЗІВКИ

- Початок подавляних гор чоловіків в суботу, 2-го серпня, год. 10-та рано, подавляних гор юнаків і мішаних пар год. 1-ша по полудні (субота)
- Вписове \$4.00 від особи
- Особиста реєстрація змагань на Союзівці — година перед початком змагань
- Приміщення проситимуть замовляти через Управу Союзівки.

Soyuzivka UNA Estate

Kerhonskon, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

У черзі...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

все була звичайна советська інсценізація, тоді його „за знущання над селянами і за звірства“ засуджено на смерть і там же перед селянами розстріляно.

Ліквідаційні методи

Ліквідація Української Православної Автокефальної Церкви була показовою лекцією советських метод. Голова ВПЦР (Всеукраїнської Православної Церковної Ради) Михайло Мороз був агентом ГПУ (ст. 118), так само секретар тієї Ради, протоієрей Кость Янушевський. Чесних ієрархів і священників на чолі з митрополитом Липківським обшукано наклапами, папложено, арештовано; аж 28-го січня 1930 року Церкву на так званому Надзвичайному Соборі руками її священнослужителів ліквідовано (ст. 121).

Методи ліквідації українських комуністів — відомі. Деякі з них на чолі із Скрипником і Хвильовим і поповнили самогубство, а всі інші з малесенькими виїзками загинули погань-

блені, як шпигуни, диверсанти тощо з рук ката. Большевики ліквідували наріз масово. Розстріляли, як у Вінниці, масовими виїздами, великим голодом.

За роки советської влади дефіцит українського населення досягнув десятків мільйонів. Між іншим дотепер ніхто з українських демографів не з'ясував цього у відповідному науковому творі! Ліквідація мільйонів українського населення — це такий великий своїми розмірами злочин, що навіть советська влада не може його приховати. І ось тепер під натиском подій вони пробують звалювати вину на... буржуазних націоналістів. 1979 року появилася збірка памфлетів Івана Кочана, „лауреата республіканської премії ім. Ярослава Галаана“, де цей вислужник, якому немає рівні, пробує підкинути українським націоналістам „скорочення населення Радянської України“. В слід за ним в рецензії на його юдний опус „Пошлюнок Іуди“ місячник „Дніпро“ в числі за травень 1980 повторює й собі, що це українські націоналісти „в спілці з католицькою уніатською церквою призвели до скорочення народу“.

Книжка Є. Пастернака власне вартісна тим, що її автор представляє події й процеси на протязі двох десятиріч років і це дає йому змогу уникнути тих усіх помилок, які часто-густо

Лігайтон, Па. (О. Л-ий). — Цьогорічну — 36-ту річницю пам'ятних боїв Української Дивізії проти московської Червоної армії в липні 1944-го року під Бродами відзначає спільно Станіслав Кошицький І-ої Української Дивізії УНА у Філадельфії та Лігайтоні в неділю, 27-го липня, на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, де в 11-й годині перед полуднем буде відслужена польова Служба Божя та панахида за поляглих під Бродами воїнів Української Дивізії.

Безпосередньо після церковних відправ відбудеться у вільній залі оселі комбатантська зустріч з громадянством за святочним обідом із відповідною короткою програмою.

чинять ті, які описують тільки поодинокі епізоди і, не бачивши цілості, знаходять у різних Косіорів, Любченків чи Полізовів та в їхньому поступуванні щось людського, вартісного.

Треба надіятися, що після видання книжки Є. Пастернака знайдуться інші, або може він сам, що візьмуть за написання історії тієї цілої доби 60 років панування большевиків в Україні. Грунт для цього підготований, матеріалів, документів, причинників вистачає, залишається до виконання тільки це безумовно портбне видання.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІАРШІЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ 1 — 1980

- По 1,000.00 дол. — о. Теодозій Атаманюк, Юлія і Іван Вертипорох, Роман Кухта.
- 500.00 дол. — Ольга Коцан
- 250.00 дол. — д-р Ірена Гребеняк в пам. батька Івана і брата Романа.
- 125.00 дол. — Петро Стефанів.
- По 100.00 дол. — Дарія Савдик, Дарія Витанович, В. і А. Петришин, М. і І. Бучак, Н. Н.
- По 50.00 дол. — Я. Петрів, В. Петрів.
- 30.00 дол. — В. Мерещак.
- По 25.00 дол. В. і І. Вижицькі, Б. і Е. Михайлів, М. і А. Радович, О. і С. Богданович.
- По 20.00 дол. — А. Фрагніто, О. і Д. Ярощ, Р. Вомпель.
- 10.00 дол. М. Мандибу.
- 5.00 дол. — А. Й. Сторожинський.

ЛОРЕЙН, ОГАЙО. ЛИСТА Ч. 1205, ЗБІРЩИК ОЛЕКСАНДЕР КРАЙЧИК

- 60.00 дол. — О. Крайчик.
- По 25.00 дол. — Г. Ганчарик, В. Горський, О. Лесюк, М. Нестеренко, Ф. Сінецький, Ю. Сінецький, С. Щеплюцький.
- По 24.00 дол. — В. Влашин, Д. Деркач, Б. Дейчаківський, О. Дрогмирецький, П. Івасишин, В. Кульчицький, В. Купіняк старший, В. Купіняк мол., Д. Курдіяк, П. Оринчак, Е. Пакуш, Е. Пашин, П. Проць, Г. Черкас, С. Шуя, І. Черкас.
- По 12.00 дол. — І. Микита, М. Купчинська, С. Лучковська.
- По 10.00 дол. — П. Головецький, Б. Калютик, М. Осідак, М. Сухарчук.
- 5.00 дол. — О. Розмаринович.

ГАНТЕР, ЗБІРКА-ПОЖЕРТВИ В

- бл. п. ПЕЛАГІІ САГАЛЬ, ЗБИРАВ СТЕПАН ЛЬОРХ
- По 10.00 дол. — С. Льорх, О. Кобзар, Л. Паладій, С. Готь, проф. Салик, М. Криль, М. Мартюк, М. Курис, Т. Спортон, Р. Криль, Д. і Е. Криль, Д. і А. Допівка, П. Сагаль, Петрушка Гвіді, М. і Д. Ковальчик.
- По 5.00 дол. — В. Ковальчик, С. Шевчук, Я. і М. Шнелеські, В. і М. Цюпа, Д. і М. Яворські, А. Кухарук, В. Підгірний, Г. Криль, Г. Мидляк, Л. і М. Лямпіка, Г. Й. Бачаджі.
- 2.00 дол. — Н. Н.

ОЛБАНІ — ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

- бл. п. БОГДАНА ЩЕРБОГО
- ПЕРЕСЛАВ СТЕПАН ЛЬОРХ
- По 20.00 дол. — Я. і М. Ісєль, Т. і І. Ласковський.
- По 10.00 дол. — В. і М. Уздейчук, С. і Х. Льорх, І. і О. Гірий, Б. Фіцкі, Р. Комарницький, П. Романець.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. ЛИСТА Ч. 1096, ПЕРЕСЛАВ

- Я. МИХАЙЛІВ
- 25.00 дол. — Євген і Богданна Михайлів.
- Комісія Патріаршого Фонду Т-ва Свята Софія щиро дякує усім Вельмишановним Збірщикам і Жертводавцям.
- Датки на Патріарший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або вислати на адресу: St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117
- Всі датки на Патріарший Фонд — Т-ва Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ІЛІНОЙ

ділитися сумною вісткою з Членством, Дружинами та Українським Громадянством, що 13-го липня 1980 р., по довгій і тяжкій недозі, на 58 р. життя відійшов у Вічність Б. голова Товариства та довголітній його член



бл. п.

Д-р АНАТОЛІЙ ЛИТВАКІВСЬКИЙ

ПОХОРОН — на Українському Пантеоні — у С. Бавид Бруку, Н. Дж. в ЧЕТВЕР — 17-го липня 1980 о год. 10-й рано.

Опечаленим Дружині, Дітям та Мамі Управа Відділу та його Членство складають висловни найщирішого співчуття.

Замість квітів родина просить скласти пожертву на Православну Семінарію Са. Софії в Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

УПРАВА ВІДДІЛУ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ У ФІЛАДЕЛЬФІ

при співпраці
ВІДДІЛУ РОЗВАГ МІСЬКОГО УРЯДУ У ФІЛАДЕЛЬФІ

власшовує

П'ЯТИЙ З ЧЕРГИ РІЧНИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ МУЗИКИ, СПІВУ Й ТАНЦЮ „ГОМІН УКРАЇНИ“

у П'ЯТНИЦЮ, 15-го СЕРПНЯ 1980 р., год. 8-ма веч. (у випадку дощу — в суботу, 16-го серпня 1980)

ROBIN HOOD DELL EAST

Ridge Ave. and Huntington St., Philadelphia, Pa.

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

- ПАВЛО ПЛІШКА — міжнародної слави бас Метрополітальної Опери
- РЕНАТА БАБАК — меццосопрано Львівської, Ленінградської та Опери Большого Театру в Москві
- ЯРОПОЛК ЛАСОВСЬКИЙ — композитор і скрипаль віртуоз
- ЧОЛОВІЧИЙ ХОР „ПРОМЕТЕЙ“ — з Філадельфії, диригент МИХАЙЛО ДІЛБЕГО
- ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ДУНАЙ“ — із Ст. Кетринс, Канада, хореограф ОРЕСТ САМЕЦЬ
- ТОМА ГРИНЬКІВ, ІРЕНА ПЕЛЕХ і ОКСАНА ЛАСОВСЬКА акомпаньатори

РЕЗЕРВОВАНІ КВИТКИ — по 5.00, 3.00 та 2.00 дол. набувати: в домівок Українського Конгресового Комітету, 5004 Олд Йорк Роуд, Філадельфія, та в крамничках М. Ганусей, „Космос“, П-ва Лукасевичів, „Оріон“, „Фантазія“, на Френкфорд у пл. М. Баранецького та В. Тисака. В Аллентаві, Бетлегемі, Бриджпорті, Вільмінгтоні, Істоні, Мек-Адду, Трентоні, Честері, Феніксвіллі та інших місцевостях — у Отці Парохів. Прохаємо поспішитись із викупом резервованих квитків.

